

Časom testované pamätníky Božie

57-0818, Jeffersonville, IN
(TIME-TESTED MEMORIALS OF GOD)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecernesvetlo.sk

Časom testované pamätníky Božie

(TIME-TESTED MEMORIALS OF GOD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 18.8.1957 v Jeffersonville, IN

¹ ...a ako sa to odvíja cez Bibliu, tak, ako sme zobrali knihu Zjavenia a knihu Exodus a Genesis. A teraz, prišiel som domov na lov veveričiek. Úprimne povedané. To je všetko, chcem byť úprimný. Brat Borders, kedy ty ideš? Zajtra? V poriadku. Tak my milujeme prísť domov v tomto ročnom období, tak to... Chcem si odpočinúť.

Schudol som dvadsať libier, odkedy som vás naposledy videl. Postavil som sa na váhu, keď som opustil toto zhromaždenie, vážil som stošesťdesiatpäť, a keď som sa vrátil, vážil som stoštyridsaťpäť. Tak, cítim sa, akoby šaty na mne viseli. Tak, stratil som veľa na hmotnosti. A jedna pani dnes, ako vychádzala, milá sestra, ona povedala, „Brat Branham, modli sa, aby som tiež mohla schudnúť.“ A tak trochu tvrdsie, tak som jej povedal, „Len poďme spolu a tvrdo kážme.“ Tak to je všetko, čo ja viem. Ja určite chcem, aby to išlo dole. Ale naše ťažkosti a skúšky sa skoro zakončia.

² Rozmýšľal som o starnutí. Viete, o dva roky budem mať päťdesiat. Ó. Pamätám sa, keď Frankie Webber vložil... On je asi o dva roky starší odo mňa. On tu vložil štvrt' dolára ako svoju obeť na narodeniny a ja som žmurkol a pomyslel som si, „Ó, Frankie Webber dvadsaťpäťročný, štvrtina zo stovky.“ Teraz je to polovica. Netrvá to dlho, či áno, ide to rovno ďalej.

³ Nezostaneme dlho. Len dnes ráno, keď náš milovaný brat priniesol to pozoruhodné posolstvo, som si istý, že sme sa všetci z neho tešili, a stalo sa mi, že som rozmýšľal o niečom, keď tam on kázal. Rozmýšľal som, „Možno mi na to Pán dá nejaké miesto Písma.“ Dal som mu čítať jedno miesto dnes večer z Božieho požehnaného Slova. A teraz, ja... Budem hovoriť len zopár minút a potom sa budeme modliť za chorých, ako občajne.

A v stredu večer, túto nadchádzajúcu stredu večer, ak Pán dovoľí, rád by som začal v knihe Židom a vzal knihu Židom ako lekcii a potom možno v nedeľu ráno alebo v nedeľu večer by sme v tom pokračovali, potom nasledujúcu stredu večer by sme to možno zobrali znovu, jednoducho by sme pokračovali v tom, ako sa to odvíja cez Písmo. A sú niektoré veci, ktoré som si všimol v cirkvi, tak ako prechádzam okolo, že si

myslím, že by mali byť tak trochu vyučované, vy viete, veci, o ktorých sa zdá, že trochu oslabujú. A myslím, že by sme ich mohli vziať tam v Židoch; to je veľmi dobrá kapitola, veľmi dobré miesto na čítanie.

⁴ No, brat Neville, išiel som... Prišlo mi to na myseľ, ako som išiel dolu, a mám tu práve Nový zákon. A čítam z Collinsovej Biblie; má väčšie písmená. Potom, čo mám takmer päťdesiat, musím to odtláčať veľmi ďaleko od seba, aby som čítal tie skutočne veľké písmená, toto je jednako zlé svetlo. A ja môžem ísť na slnko a stále to čítať, ale keď tie svetlá trochu zoslabnú, musím to odtlačiť ďalej.

A lekár mi povedal, že zakrátko budem musieť mať nejaké okuliare na čítanie. A spýtal som sa ho, či sú moje oči zlé, a on ich otestoval a povedal, „Nie.“ Desat' na desat', to je nanajvýš dobré. Dvadsať na dvadsať je normálne a pätnásť na pätnásť je lepšie a desat' na desat' je... To je všetko, čo on mohol prečítať, tak ja som to mohol prečítať, z akejkoľvek vzdialenosti on chcel. Niečo vyložil a ja som to začal čítať, a keď sa on priblížil, ja som začal spomaľovať a spomaľovať. Zastavil som sa, keď to priblížil, na asi takúto vzdialenosť. On povedal, „Ó, máš viac ako štyridsať rokov.“

A ja som povedal, „Áno.“

On povedal, „No, prirodzene, tvoje očné buľvy sa splošťujú.“ Povedal, „Ak budeš žiť dobrý dlhý život, obdržíš svoj druhý zrak, dúfam.“ To je, keď začneš znovu čítať.

⁵ Ale viete, ja som len rozmýšľal, „To nie je príliš ďaleko od toho, len malú chvíľu.“ Brat Tony, to je zlé, či nie? Nie, nie je. Je to požehnaná vec. V jednom zmysle starnem a v druhom zmysle mladnem, pretože idem do toho mladého, nesmrteľného, požehnaného tela, kde je to... Brat, tam nikdy nebude nič zlé. A ja len žijem pre ten čas; bude to nádherné.

No, pred tým, ako prečítam ten záverečný text, len slovo ku Nemu, zatiaľ čo skloníme svoje hlavy.

⁶ Veríme, Všemohúci Bože, že Tvoj zámer pre Tvoje deti je, aby boli šťastné. To nie je ten úmysel ohľadne nás, aby sme boli zamračení a smutní, pretože je napísané, že „Radostné srdce robí dobre ako liek.“ A my milujeme radowať sa z Tvojich požehnaní a z toho, že máme toto veľké spoločné obecenstvo. A ako my, ako veriaci v Tvoje Slovo, máme obecenstvo okolo toho Slova. To je to, kvôli čomu sme sem prišli, To nie je len počuť nejaké posolstvo, ale uctievať a mať obecenstvo s Tebou skrze čítanie a kázanie Slova. Teraz, Pane, Ty nás nesklameš. Som si istý, že Ty nás požehnáš v týchto hodinách. Požehnaj nášho šľachetného a dobrého

pastora, Pane. Prosíme, aby si bol s ním. A ako som si ho všimol dnes pri kázaní a videl som ho, ako sa usmieva, keď spieval tú pieseň „Moje ťažkosti a skúšky sa skoro skončia.“ Tie sestry a ako to oni spievali pod tými prístreškami a v stanových zhromaždeniach, a to sa skončí v jednom z týchto dní a potom pôjdeme do toho nádherného odpočinku.

No, Otče, požehnaj nás, ako budeme čítať Tvoje Slovo, a ako sme ho už čítali, a obživ ho v našich mysliach a srdciach a hovor ku nám dnes večer. A keď sa tá služba zakončí a my začneme odchádzať do našich domov, nech povieme, „Či nehereľi v nás naše srdcia, ako ku nám On hovoril na ceste.“ Pretože to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

⁷ No, s takým skutočne dobrým evanjelizačným posolstvom, aké sme mali dnes ráno a ja som rozmýšľal, že... Viete, brat Neville hovoril o tom, ako je možné dávať deťom viacej jedla, ako je potrebné, čo sa vám môže stať. Ale teraz, dnes večer, my chceme hovoriť trochu k cirkvi. Toto je len také hovorenie ku cirkvi. A ja by som chcel čítať ďalšiu časť z Písma v Novom Testamente, Matúš 24. kapitola a 35. verš, Ježiš hovorí.

Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.

⁸ Moja téma dnes večer je „Pamätníky... Časom testované pamätníky Božie.“ A mám zopár oznamov ohľadne... Verím, že som to urobil pre... A niektorý... Tu, ohľadne zhromaždenia, ktoré začne so Židom 1. kapitola v stredu večer, ak Pán dá. No, dôvod, že to musím takto zmeniť, moje zhromaždenia, mohol by som byť na jednom mieste a On ma zavolá na iné miesto. Ja len musím ísť tak, ako ma On volá, viete. To je ten dôvod, že ja nemôžem byť ako brat Oral Roberts a tí ľudia, ktorí si naplánujú svoje zhromaždenia dva alebo tri roky dopredu a „My budeme tam.“ A tí veľkí statní mužovia viery, oni majú svoje posolstvo. Ale moje posolstvo je jednoducho, kde Boh posielal, či je to tu, alebo tam, alebo kdekoľvek to je; ja musím ísť, keď On posielal. A to sú dve odlišné služby, ale ten istý Boh, ten istý Boh.

⁹ Včera som sa zamýšľal, ako som sa rozprával s mladým susedom, a on povedal, „Vieš, istý pastor,“ on povedal, „on je taký úžasný človek.“ Povedal, „Manželka a ja sme sedeli v našich pyžamách,“ a on povedal, „asi o jedenástej večer, on prišiel a zaklopal na dvere, povedal, 'Idem len okolo, aby som si dal s vami šálku kávy,' vidíte?“ A povedal, „On prešiel cez ulicu ku ďalšiemu susedovi a oni sa už chystali do postele, on tam zjedol nejaký koláč. A len...“ A potom on povedal, „Jeho—jeho... Mal malú biblickú

školu pre deti. A tam mal tak veľa detí, on a jeho manželka, až tak, že museli vonku postaviť stany, aby mohli ubytovať tie deti.“

A ja som sa vrátil, musel som rozmýšľať, „Viete, to je v poriadku, to je úžasný človek.“ A ja myslím, že brat Fleeman, ktorý je tu, myslím, že jeho chlapec tak chodí; je to malý zbor viery Luteránov, tu hore, úžasný muž a jeho manželka. Oni robia veľkú prácu pre Pána.

¹⁰ A ja som rozmýšľal... Musím poumývať svoje auto a bol som znechutený, rozmýšľal som, „Prečo to ja nemôžem robiť?“ Vidíte? Ísť naokolo a priviesť všetky tie deti, aby ma nasledovali. Ja mám rád deti. A prečo nemôžem ísť z domu do domu a takto z miesta na miesto? A niečo mi len povedalo, „Ty si nebol pre to povoláný.“ On robí to, čo mu Boh povedal, ale my musíme mať niekoho, kto sa tu postaví tak, ako Oral Roberts a oni, ako Jozua s mečom, s posolstvom viery a vyslobodenia. A vidíte, musíme mať takých, ktorí môžu mať ten druh, a iný môže mať toto; ale všetko ide spolu, aby to urobilo jeden veľký útvar; to je Božia cirkev.

¹¹ Pred chvíľou som sa rozprával s jednou mladou dárou, ktorá bola znechutená a zlomená v srdci. A ja som sa jej snažil povedať o tom, ako žena a muž nie sú oddelení, oni sú tou istou osobou. Človek učinil... Boh učinil človeka tými dvoma, mužom a ženou; on bol človek. Je to tak. A On ich oddelil v tele a učinil ich odlišnými, ale spojil ich spolu a vychovávajú deti ako jedno. A tak, ten muž, ten statný a taký typ a žena je tá milá časť človeka. Tak oni sú spolu. To je... Boh ich oddelil, ale oni obaja boli jednou a tou istou osobou, m-u-ž; a žena je nazvaná „mu-žena,“ je to tak, pretože ona bola zbraná z muža. Ona je časťou muža. Ale v živote tu v tele, oni boli oddelení; v duchu sú oni jedno.

¹² A hovoril som o tom, ako muži strácajú náklonnosť ku svojim manželkám a nemilujú ich, ako vtedy, keď oni boli miláčikmi, hanba vám. Mali by ste ich milovať; ona je vždy tvojím miláčikom. Absolútne, to je tá časť, ktorou ona má byť. A ty by si s ňou mal takto zaobchádzať. Ó, nikdy nedovoľ, aby tie malé medové týždne prestali, pretože to neprestane v nebi. Tam to bude jednoducho dokonalá jednota. Je to tak. To je všetko...

Zdá sa, že niektoré ženy by na to mali povedať amen, či nie? „Nikdy mi nedáš počuť... Vždy nakričíš na ženy a takto rozprávaš.“ Sestra Hickersonová, prečo niečo nepovieš, alebo niekto tam vzadu, povedzte... Povedala si? Vďaka ti, sestra Coxová, to je veľmi dobré. Brat Cox, to je pre teba, kdekoľvek si teraz. V poriadku. Áno, tak veru. A nikdy by sme nemali zabudnúť uctiť jeden druhého; vždy buďte miláčikmi; nikdy nedovoľte, aby to prestalo.

¹³ Pred nejakým časom ku mne prišiel katolícky chlapec, jeho manželka od neho odišla. On povedal, „Billy, ja to nenávidím, že musím prísť ku tebe; Ja som katolík a ty si protestant.“ Povedal, „Jeden kňaz ma pred chvíľou vyhnal z môjho domu.“ A ja som povedal, „Čo sa s ním deje?“

On povedal, „No,“ on mi povedal, „Ja trochu pijem,“ a povedal, „po večeroch, ťažko pracujem.“ A povedal, „Moja manželka si myslí, že by som mal prísť každý večer a bozkať ju a objat' ju a urobiť to práve tak, ako keď sme sa chystali zosobášit'.“ Povedal, „My sme zobratí a máme zopár detí.“

A povedal, „Ak my... To je čas...“

Povedal som, „Hop, počkaj chvíľu, chlapče, mylíš sa; mylíš sa. To je tak isto, ako to bolo pred tým, čo ste sa zosobášili. Vidíš. Vždy na to musíš pamätať.“ Povedal som, „Ona má teraz štyridsať, a to je čas, keď ona skutočne potrebuje tvoju pozornosť.“

¹⁴ Tak oni mali súdne pojednávanie ohľadne rozvodu a on povedal, „Neviem, čo mám robiť.“ Povedal som, „Chod', zavolaj jej. Ak by som tam išiel ja, ako protestant, ona by ma neprijala, ale ja...“ On povedal, „Ó, ona ťa má rada.“ A ja som povedal, „To... Chod' len a zavolaj jej a povedz jej, že si zmenil svoju myseľ.“

A tak nasledujúceho dňa som zavolať sudcovi a rozprával som sa s ním. A povedal som tomuto chlapcovi, povedal som, „Budem sedieť rovno tam dolu pod tým pódiom, kde ťa bude sudca pretriasať. Ja sa budem za teba modliť. Nepovedz jej o tom.“ „V poriadku.“

Tak som bol tam dolu a modlil som sa, po chvíli som počul nejaké malé klopkanie, ako niečo išlo dolu schodmi, a tu oni prichádzali v objatí a usmievali sa, viete. On povedal... Ja som povedal, „No, dobrý deň.“

A on povedal, „Brat Branham, to už je nejaký čas, čo som ťa nevidel. (Áno, tridsať minút. Vidíte?) Nejaký čas, čo som ťa videl naposledy.“

A ona povedala, „Reverend Branham, dlho som ťa nevidela. Som rada, že ťa znova vidím.“

Povedal som, „Vďačka. Prečo,“ Povedal som, „vyzeráte tak zamilovane.“

„Ó, povedal, „darí sa nám dobre, či nie drahá?“ Ona povedala, „Áno, drahý.“ A ja... Ona povedala, „Prídi nás niekedy pozrieť, Reverend.“

A ja som povedal, „Ďakujem veľmi pekne.“ Povedali, „Dovidenia.“ A ako odchádzali, ten chlapec sa obrátil a takto mi zamával. Boli tak šťastní...?...

¹⁵ Je to tak, láska premáha všetko (Je to pravda.), jednoducho láska. Môžete mať všetky svoje znamenia a dôkazy, ale dajte mi len lásku; ona to pre mňa urovná. Ó.

*Drahý zomierajúci Baránok, Tvoja drahá krv
nikdy nestratí svoju moc,
Až kým celá vykúpená cirkev Božia
bude spasená, aby nikdy viac nehrešila. (Vidíte?)
Odkedy som skrze vieru uvidel ten prúd,
ktorý poskytli Tvoje rany,
Vykupujúca láska je mojou témou,
A bude až dotedy, kým nezomriem.*

Je to tak. Ó, nádherné.

¹⁶ No, „Časom testované pamätníky.“ To, kde som dostal túto myšlienku dnes ráno, bolo z nášho posolstva v nedeľnej škole evanjelizačného posolstva, kde náš brat hovoril o Eliášovi, kde on chcel... Tí chlapci, tá škola prorokov, ako oni chceli vybudovať určitý druh nejakej veľkej školy. A to mi prišlo na myseľ a rozmýšľal som o pamätníkoch.

No, pamätník je veľká vec. My si ceníme pamätníky. A mnoho mužov v tomto živote sa snažilo zanechať za sebou nejaký druh pamätníku. Takmer každý človek to miluje robiť, umiestniť na svoj hrob veľký pamätník. To je všetko v poriadku, iste. Cením si to. To je v poriadku. A potom, mnohí sa snažia vybudovať veľké svätyne.

¹⁷ Jeden pamätník, o ktorom by som sa chcel teraz zmieniť, je v Ohio. A tam bol jeden neveriaci; zabudol som jeho meno. Mám tú fotku niekde tam doma v mojej zbierke. Kde on bol tak silno proti kresťanstvu, až tak, že chcel, aby mu vybudovali pamätník po jeho smrti s jeho nohou na Biblii nasmerovanú takto dolu, a je tam povedané, „Preč s náboženskými poverami a vyzdvihnime modernú vedu.“ A keď on zomieral, povedal, „Ak som sa mýlil, nech z môjho hrobu vychádzajú hady.“ A keď on zomrel, oni ešte len vhadzovali tú zem do hrobu a zabili dve alebo tri veľké zmije. A

dnes na tom cintoríne, jeden kazateľ to nedávno odfotil a priniesol a ukázal mi to, visiace reťaze nad jeho osudom... Cintorín je nádherné miesto. Ale jeho mohyla nie je nič iné ako mohyla hadov. A nezáleží na tom, dokonca až do jesene a zimy, hadi stále vychádzajú z jeho hrobu: pamätník. Bože nedovoľ, aby som kedy mal takýto pamätník, alebo ani nikto z vás.

¹⁸ Tak, jednako sú tu pamätníky, veľké pamätníky. Rozmýšľam o Józuovi, udatnom bojovníkovi. Aký veľký muž to bol, ktorý vzal Mojžišovu zbroj ako vodca tých dvoch miliónov Židov. Mojžiš, ktorý bol vybraný, vyvolaný, oddelený pre službu a Józua, ktorý vošiel a zobral miesto toho muža, čo bola určite veľká vec do vykonania, aby chodil v topánkach tohto proroka, udatný bojovník, povolaný, predurčený a ordinovaný od Boha. Štyristo rokov pred tým, ako on kedy prišiel, Boh povedal, že ich vyslobodí a navštívi ich. A čo za bojovníka bol Mojžiš. Žiadny muž si nikdy nechal Mojžišove topánky, aby ich naplnil, až kým to mohol urobiť Ježiš Kristus. A on sám povedal, „Pán, váš Boh, vám vzbudí proroka spomedzi vás, ako som ja. A stane sa, že ak nebudete počúvať tohto proroka a ktokoľvek nebude počúvať tohto proroka, bude vytáť.“ No dobre.

¹⁹ No, tento veľký pamätník... A Józua prišiel dolu ku tej rieke. A potom, čo Mojžiš zomrel, Józua sa postavil na jeho miesto. A Boh bol s Józuum. A On povedal, „Posväťte sa teraz, operte svoje šaty a oddeľte sa a neapribližte sa ku svojim ženám a na tretí deň Boh niečo urobí.“

Ó, ja... Jeden z týchto večerov, alebo na nedeľných zhromaždeniach, chcem kázať na ten tretí deň a ukázať vám, aká moc je v nich—v tých troch. Spomenul som to dnes ráno v modlitbe. Každý mal tri veci, podľa čísel Biblie. No, „Na tretí deň uvidíte slávu Božiu.“ No, to malo ukázať, že on s istotou vedel, o čom hovoril, pretože on to spomenul presne v tom čase, keď sa to išlo stať. A môžem si predstaviť, ako sa Józua cítil, keď tam zastal pred všetkými tými Izraelitmi. No, jeho slovo muselo byť pravdou a tam bol zväčšujúci sa Jordán.

²⁰ Vidíte, charakter človeka sa pozná podľa jeho skutkov. Čímkoľvek ste, vaše skutky dokazujú, čím ste. Bez ohľadu na to, ako veľa svedčíte, čokoľvek hovoríte, za alebo proti, to s tým nemá nič do činenia; vaše skutky hovoria to, čím ste, to, čím ste vo vnútri. Každý skutok, ktorý robíte, ukazuje, čím ste. A vy, obchodníci, ak len látate tú prácu, viete, čo mám na mysli, práca len tak napoly, nerobte to. Ak to nemôžete robiť správne, nerobte to vôbec. Je to tak. Keď prichádzate ku Kristovi, ak sa nemôžete absolútne cakumprásk odovzdať a prísť ku Kristovi, vôbec neprichádzajte. Ale keď skutočne chcete byť kresťanom, postavte sa rozhodne a urobte to

skutočným. To je to, čo Boh chce, aby ste boli. A to dokáže... Vaše skutky potvrdia, aký je váš charakter. Váš charakter sa pozná podľa skutkov, ktoré robíte.

²¹ A teraz Józua, jeho slovo bolo v stávke (Tak veru.), tak, ako Noeho za dávna. Ale Józua musel prejsť cez túto rieku. A vyzeralo to, že on si vybral ten najhorší čas, o ktorom by sa kedy dalo pomyslieť. Bolo to v mesiaci apríl a to je, keď sa topí sneh v Judsku a ide dolu kopcami. A ten starý Jordán je bahnitý a rozvodnený do okolitých polí, aby zaplavil polia naokolo Jordánu. A vyzeralo to, ak by to bolo matematicky, alebo podľa vzdelania, alebo vedy, on si vybral ten najhorší čas v roku na to, aby prekročil Jordán. Ale Boh rád berie taký druh časov, aby potvrdil, že On je Boh. A mužovia Boží, ktorí veria Bohu a vedia, čo Boh zaslúbil, sa to neboja urobiť, pretože Boh príľne ku Svojmu Slovu, práve tak isto, ako že On je Boh.

²² A keď... On povedal, „Najprv vezmite archu a choďte napred.“ A keď sa nohy tých kňazov dotkli Jordánu, bez ohľadu na to, aký bol divoký a ako sa rozširoval, on ustúpil Božiemu večnému Slovu, pretože to Slovo bolo v arche. Ježiš povedal, „No, nebo a zem pominú: ale Moje slovo nikdy nepominie.“

Tak Józua vediac, že jeho slovo musí odpočinúť na Božom Slove a on položil Božie Slovo ako prvé. Prial by som si, aby ste to vy, chorí ľudia, mohli dnes večer urobiť? Položte Božie Slovo s vašim vyznaním. Položte vaše vyznanie; verte tomu a postavte to tam a nazývajte tie veci, ktoré nie sú, ako by boli; potom kráčame napred. Urobte to tak. Božie Slovo vás cez to prevedie.

²³ A ako sa nohy kňazov dotkli Jordánu, on sa odvalil zo strany na stranu a vody zastali. Či si uvedomujete, že hučanie tej rieky by tam vytvorilo breh, ktorý by za dvadsať minút bol tak veľký, ako niektoré z tých veľkých moderných priehrad, takých, aké máme tam v Colorado, Balvanovú priehradu. Spôsob, ako tade Jordán prechádza, je, že prichádza z hôr s veľkou silou, valí sa cez tie údolia, a keď dva milióny peších, so ženami a deťmi, mohli tade prejsť, to zabralo asi štyri alebo päť hodín alebo viac, a čo myslíte, že ako by bola tá rieka plná? Ale Boh zastavil ten prúd (Amen. Ó, milujem to.), zastavil tie prúdy a on tam ležal, až kým oni neprešli.

Potom Boh povedal Józuovi, „Chceme tomuto urobiť pamätník. Choď a pošli každého Izraelitu, jedného z každého kmeňa a nech zoberú dvanásť kameňov a urobia pamätník. A tento pamätník bude nato, že keď

vaše deti budú prechádzať touto cestou, že sa spýtajú, 'Čo spôsobilo, že sú tu tieto kamene?' A vy im poviete ten príbeh o tom, ako Boh zastavil Jordán.“ To je nádherná spomienka. Jedného dňa, dúfam, že sa v blízkej dobe pozriem na tieto kamene, kde ony stále stoja ako pamätník.

²⁴ Ale potom rozmýšľam o ďalšom pamätníku. Aký veľký požehnaný pamätník to bol. Potom rozmýšľam o ďalšom pamätníku. Raz, keď jedna žena urobila zlú voľbu, ona sa rozhodla nezostať v tých dobre zavlažovaných pláňach, alebo zostať v tých dobre zavlažovaných rovinách Sodomy a Gomory a byť spoločenskou a žiť, ako ostatné z tých žien, ktoré boli v tých dňoch... Ona neurobila tú dobrú voľbu ako Sára, ktorá zostala v tých neúrodných krajoch; ona len držala Božie Slovo vo svojom srdci. A ona bola poslušná a milá ku svojmu manželovi, až tak, že ho nazývala svojím pánom. A to je to, kde Boh prišiel dolu s dvoma anjelmi a navštívil ich v stane.

²⁵ Ale pani Látová sa stala veľmi svetskou a zaneprázdnenou vecami toho sveta. A aká lekcia je to pre nás dnes, že my sa môžeme stať príliš svetsky zmysľajúci. A ja som si celkom istý dnes, že celkovo cirkev sa stáva príliš svetsky zmysľajúca. No, možno pani Látová to nezamýšľala robiť, keď išla tam dolu. Ona rozmýšľala, „Budem len spoločenská.“ To je v poriadku, byť spoločenský, ale neberte na seba zvyky toho sveta. Keď vy idete, choďte ako Sadrach, Mešach a Abednego a Daniel. Oni si zaumienili vo svojich srdciach, že sa nepoškrvnia, bez ohľadu na to, čo sa deje alebo dialo. Bez ohľadu na to, či zbytok cirkvi odpadol, čo sa stalo, oni mali úmysel vo svojich srdciach. A oni sú dnes pamätníkom.

²⁶ A pani Látová stojí ako pamätník. A keď jej Boh dal posledné posolstvo milosti, keď On poslal tých anjelov tam dolu a oni im povedali, že za pár hodín Sodoma a Gomora budú spálené, jednako ona nemohla zniest' tú myšlienku o zrieknutí sa jej spoločenského života, aby vyšla na púšť a žila tak, ako žila Sára, a tam vonku na púšti a mať oblečené bežné jednoduché šaty ženy, ktorá žije na planinách. Ona chcela byť v prepychu. Jej manžel sa stal veľkým mužom v tom meste. On sedával v bráne ako sudca alebo starosta toho mesta. A ona chcela tento prepych. A ona nemohla zniest' tú myšlienku, že sa vzdá týchto vecí.

²⁷ A ako ona vyšla so svojím manželom z toho mesta, ona sa stále dívala nazad, plakala a vzdychala, pretože ona sa musela toho vzdať, aby sa oddelila od toho druhu smrti. Ježiš povedal, „Ten, kto položí svoju ruku na pluh a dokonca sa obracia, aby sa pozrel nazad, nie je hoden toho orania.“ Akým druhom ľuďí by sme mali byť? Ja... On kladie svoju ruku na pluh a dokonca, nie obrátiť sa nazad, ale len sa pozrieť nazad, nie je ani hoden

toho orania. Ó, mali by sme držať naše oči a srdcia čisté. Bez ohľadu na to, čo iní ľudia robia, čo cirkev robí, čo sused robí, čo ktokoľvek iný robí, držte svoje srdce nasmerované na Golgotu. Ani sa nezastavujte, aby ste sa pozreli nazad. Nemáme čas sa dívať nazad. A táto žena, pretože to urobila, Boh dal pamätník všetkým ľuďom, ktorí sa obrátili, aby sa pozreli nazad, potom, čo raz prijali Krista, ako svojho osobného Spasiteľa; ona sa obrátila na soľný stĺp. A ona tam dodnes stojí. Dá sa to vidieť na tých poliach, že tá žena tam stojí so svojou obrátenou hlavou a díva sa nazad. A ona sa díva nazad cez svoje ľavé plece, aby sa pozrela na tie polia, jej srdce bolo tam. Hoci ju nútili, ako to bolo, aby to urobila. A mnoho ľudí tak berie Krista dnes, pretože oni vyšli zo sveta, zdá sa, že sú nútení, aby to urobili. A oni stále majú túžby a žiadosti a netrvá to dlho a sú nazad. A oni sú hroznými pamätníkmi Božej milosti, Božej lásky, ktorá im bola preukázaná.

²⁸ No, pamätníky... No, vo dňoch, keď Ježiš bol na zemi, Židia vybudovali chrám ako pamätník. A oni ukázali Ježišovi, ako pekne bol ten chrám postavený. A on povedal... To zabralo štyridsať rokov na vybudovanie toho chrámu, asi osemdesiat rokov celkom. Pretože štyridsať rokov oni otesávali kamene v rozličných častiach sveta. Štyridsať rokov trvalo budovanie, žiadne drnčanie píly alebo zvuk kladiva...

Ale viete, dokonca Ježiš povedal, „Na toto sa neďívajte, pretože Ja vám hovorím, že príde čas, keď tam nezostane kameň na kameni,“ jeden kameň na druhom. Práve pred tým, ako povedal tieto veľké pamätné slová, „Nebo a zem pominú,“ chrámy pominú; pamätníky pominú, „ale Moje Slovo je večný pamätník.“

²⁹ Tá archa zhnila pred rokmi; hroby prorokov sa prepadli. A všetky tie rôzne pamätníky zhnili, dávne časy zmyli ten kameň, ale Božie Slovo zostáva práve také isté, nádherné navždy a navždy, práve tak živé a čerstvé dnes večer pre veriaceho tohto dňa, aké ono bolo v tých dňoch, v ktorých bolo vypovedané. Niet divu, že Eliáš, dnes ráno v našom posolstve, ktoré nám kázal náš brat, keď oni chceli postaviť veľkú školu pre proroka, ako pamätník, ale Eliáš si vybral lepšiu vec: zázrak Boží, ktorý zodvihol padnutý nástroj, a spôsobil, že plával na vode. To bolo Slovo Pánovo. A oveľa lepšie je na tom dnes večer ten, kto prijme Slovo Pánovo vo svojom srdci ako pamätník, než ten, kto by sa snažil zbudovať nejaký veľký pamätník.

³⁰ Nedávno, keď som počul, keď som bol v Taliansku, počul som o Mussolinim a tej veľkej soche o výške štyridsať a viac stôp, ktorý on vybudoval ako pamätník atletike, pretože on bol atlét. A ja som chcel nájsť ten pamätník. A viete, bol rozbitý na prach veľkou bombou.

Asi pred dvomi-tromi rokmi som stál na mieste, kde Egyptskí faraónovia vybudovali veľké svätyne a modly a ja... Oni mi povedali, že by ste museli kopať dvadsať stôp do hĺbky, aby ste našli zem, na ktorej stáli tie pamätníky. Stál som tam, kde Cézar Augustus, kde Herodes a tí veľkí Rimania, a ja som išiel po ulici, a kde on zvykol chodiť dolu ulicou z paláca, a to je asi dvadsaťpäť stôp pod zemou. Tie pamätníky sú preč. Ale to živé Slovo Božie stále zostáva práve také isté a práve tak cenné. To je pamätník.

³¹ Tak ja dnes hovorím, brat, tie veci, ktoré robíš, slová, ktoré hovoríš, ako sa správaš ku svojmu susedovi, a to, čo robíš ohľadne Krista, to bude večný pamätník. Môžeš zanechať svoj skvelý dom svojim deťom; Môžeš pracovať pre nejaké živobytie, ktoré zanecháš svojim deťom. Ale ja by som im radšej zanechal Slovo Božie, než čokoľvek iné. Tie domy pominú. To je úplne v poriadku; to je dobré. Nemám nič proti tomu. Ale nerob tieto menšie veci a nenechaj tie veľké veci nevykonané (Vidíte?), pretože to Slovo—ten dom zahynie a tí ľudia zahynú s ním; ale Slovo Božie ich vzkriesi v tých posledných dňoch a dá im znovu večný a nesmrteľný život.

³² A teraz, pre vyhlásenie, ako je toto, Božie večné Slovo... Premýšľam o tejto starej piesni, ktorú sme tu pred rokmi zvykli spievať.

*Čas je naplnený rýchlymi presunmi,
nič na zemi nezostane nepohnuté,
Postav svoje nádeje na večných veciach,
drž sa Božej nemennej ruky.*

*Ked' sa naša púť zakončí,
ak sme boli verní Bohu,
Svetlý a jasný náš domov v sláve,
naša vytrhnutá duša uvidí.*

O koľko lepšie je dívať sa na západ slnka, keď sa tvoje žily schladzujú v tvom tele a tvoje deti stoja okolo postele, keď vieš, že máš vybudovaný pamätník, že, „Miláčik, jedného dňa ťa ocko stretne na druhej strane.“

Radšej by som mal toto, keď lekár povie, „Billy, nie je nič viac, čo by sme pre teba mohli urobiť.“ A ja vidím svoje deti a bozkám ich na rozlúčku. Poviem, „Ale ocko nezomiera, on ide na odpočinok, na jedno miesto. Pretože, keď tento pozemský chrám bude zborený, mám jeden, ktorý už čaká.“ Čo za pamätník, o ktorom hovoríme. Radšej by som urobil toto pred tvárou mojich detí, než by som povedal, „Drahý, mám milión dolárov v tejto banke a milión v tejto tu pre teba.“ Radšej by som zanechal toto svedectvo.

*S rozhodmi, ktoré sú za nami
stopy v piesku času;
stopy, ktoré možno niekto,
kto sa plaví cez vážny prúd života,
stratený a stroskotaný brat,
uvidiac ich, to prinavráti jeho srdce.*

Rozhodne, nechajte ich ako pamätník, vaše svedectvo.

³³ Ako premýšľam dnes večer o jednom starom mužovi, ktorý tam ležal vo svojich posledných hodinách života, raz mi zavolali a chceli, aby som kázal na jeho pohrebe, modlitebňa Paula Radera. To je môj dobrý priateľ F.F.Bosworth, zbožný svätý, ktorý sa išiel stretnúť so svojim Stvoriteľom. A on povedal, „Toto je najšťastnejšie obdobie môjho života, brat Branham.“ On povedal, „Som tak šťastný, že viem, že Ho idem stretnúť; sotva môžem cez noc spať.“ Počul som o pani Aimee McPherson, nechcem byť neúčtívý ku tej skvelej žene. Videl som pamätníky a toto a tamto. Videl som pamätníky Smitha Wiggleswortha a doktora Pricea a mnohých z týchto veľkých mužov, ale nikdy som nepočul nikoho hovoriť o žiadnom pamätníku F.F.Boswortha. Bože, dovoľ, aby môj koniec bol takýto: pamätník milosti Pána Ježiša Krista.

³⁴ Rozmýšľam o E. Howardovi Cadle, tu pred nejakým časom, keď on ležal na podlahe ako spitý opilec a muchy nalietavali do jeho úst. A jeho drahá stará matka sa tam modlila a verila a držala sa Boha pre jej opitého chlapca. Tam, keď on opustil ten svet, on zanechal svedectvo a pamätník milosti Všemohúceho Boha, to je dostatočné. Keď je Božie Slovo položené za neho do modlitby, Boh na to musí odpovedať.

³⁵ Boh buduje cirkev ako pamätník, pamätník Jeho obete. Kristus nikdy neprišiel na zem na to, aby zomrel nadarmo. Jeho smrť nebude nadarmo. Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. Ak ľudia v tom nebudú žiť, nebudú na to dbať a neuvedomia si, aký veľký je dar, ktorý im Boh dáva, Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. Skutočne, On to urobí. A keď o tom rozmýšľam a rozmýšľam o tej cene, ktorú On musel zaplatiť. No, dobre... Každý chce všetko zadarmo, chce všetko... To je ten Americký spôsob života dnes: dostať všetko, čo môžete, zadarmo. Brat, nedostaneš nič zadarmo, čo je niečoho hodné; platiš za to, čo dostávaš. Je to tak. Musíš za to zaplatiť, a to sa stáva vzácnym. A tvoje spasenie sa stáva vzácnym pre Boha. Ono stálo Jeho jednorodeného Syna, aby dal večný život každému človeku a urobil ho šťastným dnes večer a aby žil pre veci, pre ktoré je užitočné žiť. Nie kvôli zanechaniu niečoho našim deťom, nemôže byť zanechané žiadne väčšie dedičstvo, než spasenie od nášho Pána Ježiša. Samozrejme, nie je.

³⁶ No, veľké ceny sú platené. Testovanie časom sa musí odvíjať. To sú časom testované pamätníky. A jediný pamätník, ktorý bol kedy správne otestovaný, je Božie Slovo. Ó, neveriaci sa ho snažili odstrčiť. Oni urobili všetko, čo mohli, ale Ono nikdy nepominie. Ono nemôže nikdy zlyhať. Abrahám, keď on prijal pamätník Boží, „Budeš mať dieťa skrze túto ženu Sáru,“ on tomu veril dvadsaťpäť rokov z celého svojho srdca a zapieral všetko, čo bolo proti tomu, pretože on vedel, že Boh dodrží Svoje Slovo. Neveriaci dnes povstávajú a snažia sa pošpiniť Bibliu. Pred tým, ako by ste mohli zastaviť Bibliu, museli by ste zastaviť čas, pred tým, ako by ste to mohli urobiť. Každé ateistické dielo, alebo ateisti, všetci komunisti, a čímkoľvek oni sú, každý Budha, každý Jain a každý Mohamedán musí každý deň vydávať svedectvo o narodení Ježiša Krista. Zakaždým, ako podpisujete list (amen), zakaždým, ako píšete dátum, vy svedčíte, že Boh poslal Svojho syna pred tisíc deväťsto päťdesiatimi rokmi. Brat, nemohol by si to robiť, to by nikdy nemohlo byť. „Nebo a zem pominú, ale Moje Slovo nikdy nepominie.“

³⁷ Pred nejakým časom som bol v New Yorku, išiel som na malý ostrov k Soche Slobody, ktorú darovala Francúzska vláda pre mnohými rokmi Spojeným štátom. A v tej ruke je fakľa. Išli sme hore ku tej ruke. Je tam okno a tam, kde svieti to veľké svetlo, som si všimol, že dolu po strane bola skupina malých vrabcov a oni všetci boli mŕtvi, ležali tam po tej strane. A ja som povedal tomu sprievodcovi, „Čo je to tam za vrabce? Zabila ich elektrina?“ Povedal, „Nie, pane, my sme ich ešte dnes ráno

nepozbierali.“ Povedal, „Minulú noc bola búrka, veľká búrka sa tu prehnala plážou.“

Povedal som, „Áno, pane, viem o tom.“

On povedal, „Tých malých tá búrka zachytila.“ A povedal, „Keď sa ony dostali do tohto svetla, snažili sa to svetlo rozbiť. Vidíte, ony len udierali na toto sklo a búchali.“ A povedal, „Namiesto toho, aby použili to svetlo na to, aby išli do bezpečia, oni sa to svetlo snažili rozbiť.“

³⁸ A vtedy ma zasiahla inšpirácia. Je to tak, muži a ženy, ktorí sa snažia vytláčať to Svetlo Božie, si len vybijú svoje mozgy a nie sú... Prečo to nepoužijú na to, aby išli do bezpečia, namiesto toho, že si vybijú svoje mozgy tým, že sa to snažia zaprieť a hovoria, „Dni zázakov pominuli. Nie je nič také ako Božské uzdravenie, staré preciténé spasenie, tieto veci.“ Oni len udierajú do stĺpu. Tak dlho, ako to robia, Božia veľká cirkev sa hýbe napred a nahor tak mocne, ako len môže. Ľudia povstávajú a tvrdia, že sú týmto a tamtým a zlyhávajú, a tak ďalej; ale cirkev Božia ide napred. A Slovo Božie ide napred. Ona je utvorená zo správneho druhu materiálu.

³⁹ Pred nedávnou doľu v Austrálii, veľkej Austrálii, ktorá je pod Britskou korunou. Je ako Južná Afrika, cestou do Austrálie. Doľu v Sydney, je to veľké mesto, ktoré sa ťahá tam po pobreží. Brat Beeler vie o tom zrejme viac ako ja. Jednako, oni chceli postaviť most, premostenie zo Severného Sydney do južného Sydney. Oni to rozhlásili po celej krajine, aby pritiahli architektov, staviteľov mostov, aby prišli a vybudovali tento most. Nikto z nich by sa na to nepodujal. Nikto sa neodvážil to zobrať. Hneď, ako sa tam dostali, oni zistili, že to morské dno bolo pohyblivým pieskom; boli to sypké piesky. A nič by na tom nestálo. A oni to testovali a kloпали a išli ďalej. Povedali, „Nie, my by sme sa ani nepodujali skúsiť vybudovať taký most. Nedá sa to urobiť.“

⁴⁰ Po krátkej dobe prišiel mladý architekt z Anglicka, slávny muž, muž s povest'ou, mal dobrú povest'. Ó, ja to mám rád. Mám rád človeka s dobrou povest'ou. Ó, vy nemusíte byť veľkým človekom; môžete byť chudákom, ktorý žije v nejakom podkrovnom byte, a mať povest' ďaleko lepšiu ako nejaký mocnár. Absolútne. Nemusíte byť bohatý; jednoducho môžete mať dobrú povest'. To dá najavo vašu povest'. To, čím ste, vás robí čím ste; to vám dáva vašu povest'. A vy ste známi vašou povest'ou.

⁴¹ Tento muž tam išiel s úžasnou povest'ou. On si obzrel, aká je tam situácia. Niekoľko dní sa prechádzal po pobreží. Študoval ho; skúšal; klopkal; díval sa dookola. Po chvíli išiel ku starostovi, povedal, „Beriem tú prácu.“

„No,“ on povedal, „pane, uvedomujete si, čo beriete?“

On povedal, „Som si toho plne vedomý.“

On povedal, „No, títo veľkí architekti, ako sú Americkí architekti a architekti z celého sveta, stavitelia mostov, oni prišli sem a obávajú sa tej práce.“

On povedal, „Ale, pane, ja sa tej práce nebojím. Beriem ju.“ On povedal, „Uvedomujem si, že mám celosvetovú povest' ako stavitel' mostov, ale ja dám do stávky svoju povest', pretože ja to môžem postaviť.“

⁴² Ó, on mal víziu. Pred tým, ako môže človek získať reputáciu, on musí mať víziu toho, čo robí. Ó, nech je požehnaný Pán. To je ten dôvod, že vy—je nebo, do ktorého máme ísť. To je ten dôvod, že my môžeme mať povest' ako Kresťan. Vieme, aký materiál je v tejto budove. Je to tak. Krv Ježiša Krista je v tejto budove. Je to tak. Jeho kropiaca Krv zmyla všetok hriech. On ma vzal zo slepých uličiek pekla a učinil ma Svojím služobníkom; potom ja v Neho verím. Tak, prešiel som zo smrti do života a každý veriaci to urobil, pretože oni mali dôveru a verili v tohto veľkého Staviteľa, v tohto veľkého Architekta.

⁴³ No, keď to ten človek urobil, tá prvá vec, ktorú urobil, aby si bol istý, že má pravdu, on išiel tam dolu a povedal, „No, pred tým, ako začneme s týmto mostom, musíme sa dostať na pevný základ. Musíme.“ On vedel, že tam dolu pod tým pieskom, pod tou hruďou zeme, ktorá tam bola, bola pevná skala. Čo on urobil, len zobral veľké pumpy a dostal ich tam a položil tam dolu veľké rúry a odsal ten sypký piesok s týmito pumpami až kým to odsal úplne dolu, ku pevnej skale. Keď sa dostal na skalú, zakotvil tam tie veľké kotevné skrutky a mal to pripravené. A on to odsal odvsadial'.

⁴⁴ A potom išiel a zhromaždil okolo seba najlepších architektov, ktorých mohol nájsť, najlepších vedcov, najlepšie vybavenie. Objednal a priviezol oceľ na svoj most. Keď to urobil, on by nepoložil jeden kúsok ocele, ani jednu skrutku, až kým nebola vedecky otestovaná, aby videl, či tam v tom je nejaká bublina, aby videl, či sú tam nejaké malé vzduchové bubliny, kde to v zlievárni urobili a formovali, aby videl, že to bolo správne otestované. Ó, aký to bude pamätník jeho povesti ako staviteľa mostov.

⁴⁵ Ak on išiel do toho s takými ťažkosťami, aby si bol istý, že ten most bude bezpečný, do akých veľkých ťažkostí išiel Boh, aby si bol istý, že táto cirkev bude spasená? Tak veru. Je pamätník smrti Kristovej; to je Jeho cirkev. Niektorí ľudia tak nechcú žiť; niektorí ľudia budú. Ale to je čas testovania; Boh dnes testuje ľudí pre Svoje pamätníky. Veľakrát ľudia hovoria, „Ó, som tak pokúšaný.“ Nech je požehnané Meno Pánovo za

pokúšenia. „Keď som slabý, vtedy som silný,“ povedal Pavol. „Každý syn, ktorý prichádza ku Bohu musí byť najprv skúšaný a testovaný.“ A tieto testy sú pre teba sladšie a drahšie než vzácne zlato. Je to čas testovania.

⁴⁶ Pred mnohými rokmi, pred tým, ako mali pece na tavenie, oni zvykli zobrať zlato, a ako oni vedeli, či to bolo pravé alebo nie, so všetkým tým odpadom, ktorý bol z toho daný von, všetok ten železný pyrit (to je zlato bláznov), všetko to falošné z toho von, oni do toho udierali a udierali a obracali to a udierali do toho a obracali to, až kým ten, ktorý to udieral, videl svoj odraz v tom zlate. To je ten spôsob, ako Boh robí Svoju cirkev. On vám dáva skúšku za skúškou, test za testom, skúšku za skúškou, test za testom, až kým sa život Kristov odráža vo vašom živote, až sa stávate pokojní, triezvi, mierni, pokorní, pripravení, poddajní, ochotní, obraciate svoje hlavy od vecí toho sveta a dívate sa rovno na Golgotu na Toho, ktorý to udiera. Veľakrát si myslíte, že to je divné, kvôli týmto horúcim skúškam a chorobe a prenasledovaniám; ktoré sa dejú, len aby vás otestovali, aby z vás dostali preč tú nečistotu, aby z vás dostali preč tie usadeniny, aby z vás dostali pomalosť, aby vás to zobudilo do miesta, kde sa môžete pozrieť a vidieť odraz—alebo ľudia môžu vidieť odraz Krista vo vás: Kristus vo vás, nádeja slávy.

⁴⁷ On otestoval každý kus. Nakoniec on... Pred tým, ako tam dal nejakú skrutku, on ju otestoval. On testoval všetko. Potom, keď to mal všetko hotové... No, tí posmievači stáli na blízku a povedali, „To nebude držať. To nemôže.“

To je to, čo oni hovoria dnes. „Toto tu, náboženstvo Ducha Svätého, o ktorom vy hovoríte, to nepotrva dlho, ten strom zhorí.“ Ale on nezhorí. Ó, ten oheň to len zavraždí. On nám len dá nové uchopenie. On len—on to len posilní, každá skúška testovania. Zakaždým, čo vietor narazí na strom a strká ho dozadu a dopredu a dozadu a dopredu, on len uvoľňuje tie korene, tak to len môže ísť hlbšie a lepšie sa uchytiť. Zakaždým, ako choroba udrie tvoj dom, zakaždým, ako skúšky udierajú tvoj dom, zakaždým, ako susedia hovoria niečo zlé o tebe, to ťa len trasie, uvoľňuje, takže ty sa môžeš dostať hlbšie a lepšie sa uchytiť na tú večnú Skalu Božieho nepohnutelného Slova. To je to, ako to Boh robí; On posielala tie skúšky, aby ťa otestoval, aby ťa skúsil, aby ťa zatriasol a dal ti nové uchopenie.

⁴⁸ Potom zistujeme, keď to všetko urobil, tí kritici stáli nablízku a povedali, „To nebude fungovať.“ Ale to, čo ten architekt vedel, bolo, že jeho most vydrží. On vedel, že vydrží, pretože bol testovaný. Preto Boh povedal, „Ja budem mať cirkev bez poškrvny alebo vrásky.“ Amen. Ona

išla cez test. A každé dieťa, ktoré prichádza ku Bohu, musí byť testované.

⁴⁹ Na ten veľký pamätný deň, keď oni išli—keď tie dve strany... Oni začali z obidvoch strán; keď sa stretli v strede tej zátoky, ten muž, ktorý to staval, on povedal, „Nikoho sa nespýtam...“

Tí architekti stáli všetci dookola a povedali, „Hneď, ako nejaká vibrácia narazí na ten most, on hneď spadne. Bude to nebezpečné.“

Žiadna poisťovňa by mu to nepoistila. On nepotreboval žiadnu poisťovňu; on povedal, „Môj most vydrží.“ On mal dôveru. No, on ho musí testovať, pretože jeho povest' je v stávke. Určite je. A ak to vydrží, to bude pamätník. To je ten dôvod, že ja viem, že ten starodávny Boh, to srdcom precítene spasenie vydrží. Je v tom Kristova povest'. On nám nedá len niečo, aby sme z toho vybudovali cirkev, žiadnu ľudskú teológiu, nie na základe nejakej skúsenosti zo školy, alebo vybudovať nejaký seminár, ako oni chceli dnes ráno vyučovať kazateľov. Skutočný kazateľ prichádza zo seminára Božej milosti, Boh povoláva. A to je testované časom. Ten most bude... Ten starý básnik povedal, „Moja kotva drží za oponou, v každej veľkej búrkovej víchrici, moja kotva drží za oponou.“ My nevieme, čo to drží, ale niečo to drží. Je to tak. Ona je zakotvená tam v nebi. A je lano spasenia, ktoré drží ľudské srdce tak, že človek, ktorý sa kedy znovuzrodil, prešiel zo smrti do Života, aby všetci diabli z pekla nemohli spôsobiť, že on bude o tom pochybovať. Je niečo, čo drží tam vo vnútri. Nech sa kymáca. Nech sa chveje. Amen. Ona bude držať zakaždým, pretože je v Kristu Ježišovi.

⁵⁰ Potom ten muž povedal, „Nebudem sa už nikoho pýtať.“ Ale povedal, „Pôjdem ja sám.“ Starosta toho mesta vyšiel von a povedal, „Pane, ja mám istotne dôveru vo váš most.“

On povedal, „Ak máte dôveru v môj most, nasledujte ma.“ V poriadku, otestujte ho. Ten starosta povedal, „Moje auto tam bude v to určité ráno; ja pôjdem s vami.“ Zavolali zo železničnej spoločnosti a povedali, zavolali a povedali, „Pane, máme dôveru vo váš most, budeme mať...“

Povedal, „Ak máte dôveru v môj most, privezte štyri plné lokomotívy, postavte ich na most. Vy máte dôveru, nasledujte ma. Ak veríte, že je to otestované a skúsené, veríte tomu, poďte, poďte so mnou.“

⁵¹ A mnoho z tých ľudí mu napísalo listy, aby videli jeho odvahu. To je to, čo ľudia hľadajú, človeka s odvahou, nie niečo, čo je raz také a raz onaké. Ak si myslíte, že si vystačíte s chodením do cirkvi a tým, že raz za čas poviete amen a trochu zakričíte, zapíšete svoje meno do knihy a idete

naspäť a žijete ako diabol, vaše vlastné skutky dokazujú, kým ste. Váš charakter to potvrdí. Ale Boh... Svet chce vidieť človeka, ktorý je odvážny, niekoho s odvahou, kto sa postaví ako pamätník spasiteľnej milosti Ježiša Krista. Je to tak.

⁵² V ten deň, keď to spúšťali do prevádzky, tí ostatní tam prišli, povedali, „Pripravte sa, pripravte si svoje fotoaparáty,“ povedali všetkým tým novinárom, „pretože ten most spadne.“ Ten mladý človek tam kráčal po tom moste, nechal dolu svoje auto, pozrel sa dolu a videl všetky tie lokomotívy zoradené a videl starostu, ako mu mával; on sa pozeral; videl desaťtisíce peších mužov, ako stáli tam vzadu, pripravení pochodovať s ním, povedal, „Nech začne hrať hudba.“ Brat, keď tie skupiny išli a hrali, pískaly pískali, išli trúby, mám na mysli, že tam bola hrozná vibrácia. Ale on išiel rovno cez ten most a on sa ani nepohol. Prečo? On kráčal ako prvý, pretože ak by to spadlo, on chcel ísť s tým.

⁵³ A Ježiš Kristus prišiel z neba do slávy, zo slávy tu dolu, aby vybudoval cirkev. A ten materiál, ktorý On do toho vkladá, je časom testovaný materiál. Možno prídeš k oltáru a urobíš vyznanie, ale keď On nachádza vzduchové bubliny a všetko ďalšie tam, kde svet nafúkal do teba tie červíky, a tak ďalej, ty neobstojíš; On ťa len nakloní na jednu stranu. Boh chce časom testovanú cirkev, nie niekoho, kto je dnes Kresťanom a zajtra odpadlíkom a je vo vnútri a vonku, hore a dole, On ťa nemôže nikde umiestniť. Ale On má cirkev, ktorá je testovaná, ktorá išla cez skúšky, cez prehry, cez chorobu, cez smútok, cez smrť, a stále stojí so svedectvom. To je ten druh človeka. Áno, To je ten človek, ktorého On hľadá. Ja sa nestarám, či si chudák; Nestarám sa, či si žobrák. Nestarám sa, či si zberač odpadkov. Čímkoľvek si, Boh ti dáva ten test. On hľadá časom testovaný materiál.

⁵⁴ Verím, že v jednom z týchto dní, keď tá veľká cirkev... Keď veda hovorí, „Ako ju môže pustiť? Gravitácia vás bude držať pri zemi...“ Teraz sa cítim nábožne. Dovoľte mi povedať, že tá časom testovaná cirkev príde jedného dňa od existencie. Možno polovica z nich spí v prachu zeme. Ja neviem, kde oni sú; ale Boh má všetok svoj materiál otestovaný. Jedného dňa On príde, aby išiel do tej prvej línie (Haleluja.), rovno cez atmosféry a stratosféry a sféry a sféry, do prítomnosti Všemohúceho Boha, On pôjde s cirkvou, ktorá bola otestovaná časom. To je pamätník Jeho milosti. To je pamätník, ktorý Mu dáva Boh.

⁵⁵ „Nikto nemôže prísť ku Mne, ak ho najprv nepotiahne Môj Otec.“ A každý človek, ktorý prichádza ku Kristovi, je darom lásky od Boha a Kristus ho stavia do skúšky. A ak on obstojí v tom teste, On ho stavia na

ten most, upevní ho, dá mu pozíciu a postaví ho tam, vediač, že on vydrží do konca tej cesty. Amen. Časom testovaný materiál: „Na tejto skale,“ nie na nejakej skale fanatizmu, nie na kope emócií, nie na kope cirkevnej teológie, nie na nejakej denominácii, ale „na tejto pevnej Skale (Kristovom Slove) Ja vybudujem Svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu.“ Ona tam bude; to bude pamätník Jeho milosti v prítomnosti anjelov.

⁵⁶ Keď sa ho anjeli jedného dňa spýtali, „Prečo ideš na zem?“ On príde naspäť a predstaví cirkev bez vady, bez poškvrny, bez vrásky. Tam je ten materiál. Tam je tá vec, Jeho povest'. On to musí urobiť. Ten staviteľ mostov musel vybudovať ten most. On to musí urobiť, alebo inak stratí svoju povest'.

Kristus bude mať cirkev. A On to musí urobiť, pretože On prišiel na zem a stal sa telom a prebýval medzi nami a stal sa hriechom, aby sme sa my mohli stať spravodlivými. On sa stal nami, aby sme sa my, skrze Jeho milosť, mohli stať Ním. On prišiel, aby sa postavil na naše miesto ako hriešnik, aby sme my mohli mať Jeho miesto ako synovia a dcéry Božie v prítomnosti Jeho Majestátu. Čo za milosť Božia. Ako by sme mohli povedať, že tie slová nie sú správne. „Nebo a zem pominú, ale moje slová nikdy nepominú.“

Pred niekoľkými večermi, jeden malý Indiánsky chlapec, slepý, odvtedy, ako mal tri alebo štyri týždne, prijal svoj zrak, normálny, potom odišiel z pódia. Čo to bolo? To bol časom testovaný pamätník moci a milosti Ježiša Krista. Nech je požehnané Jeho sväté Meno. Časom testovaný, skúšky, problémy, trasenia a tiahnutie, to je len na to, aby to vo vás našlo tie vzduchové bubliny, aby sa ukázalo, či tam nejaké sú. To je Boh, ktorý s vami trasie a skúša vás.

⁵⁷ Pred nejakým časom, ten veľký Cezar Augustus, po veľkom a slávnom boji, a vyhral veľké víťazstvo, oni mu išli nachystať veľkú oslavu v Ríme. A on im povedal, „Chcem nejakého muža, ktorý by sa viezol, hodného muža, aby sa viezol po mojom boku, zatiaľ čo robím toto.“ Povedal, „Chcem nejakého muža, ktorý by zdieľal tieto požehnaná so mnou.“

A všetci tí... To sa roznieslo po tábore. Všetci dôstojníci si upravili svoje chocholy a naleštli svoje meče a spravili, že ich brnenie sa skutočne lesklo a všetko a nacvičovali si vzpriamený postoj v určitom pozdrave svojmu kráľovi a tak ďalej.

A každý jeden vykročil so svojím brnením pred sebou, ako sa on tam vonku posadil na svoj trón a pozoroval. A tam prichádza dôstojník so

svojím veľkým krásnym našuchoreným chocholom, zastal a vykonal svoj pozdrav. Cézar potriasol hlavou a on odišiel preč. Pristúpil ďalší, pozdravil; Cézar potriasol hlavou a on odkračal preč, znova a znova, vojak za vojakom.

⁵⁸ Nakoniec, pozdĺž toho radu, prichádza jeden pešiak. On nemal žiadny štít, ktorý by si nalesťil; ani nemal žiadny chochol, ktorý by si napravil. Ale on vykročil dopredu ku Cézarovi; on dokonca nevedel, ako správne zasalutovať; ale on len sklonil svoju hlavu a odkračal preč. Cézar povedal, „Počkaj chvíľu, kto si? Pod' sem naspäť.“ On tam podišiel; on sa na neho pozrel, jazvy na jeho tvári, a rez a zožyzdený a zmrzačený. Povedal, „Kde si prišiel ku tým jazvám?“

On povedal, „Tam vonku v boji, ako som bojoval za môjho pána Cézara.“ Povedal, „Vystúp sem a posad' sa po mojom boku. Ty si ten, ktorý bol testovaný a dokázaný.“

⁵⁹ Brat, to nie je čas upravovania si chocholov; to nie sú dni vzdelávania; to je čas testovania časom. To je čas, že Boh testuje Svoju cirkev, aby našiel jazvy z boja ťažkých skúšok a zápasov a bojov; to je ten, kto sa povezie po Jeho boku.

Ako Elizeus bol testovaný a potvrdený pred tým, ako si mohol obliecť rúcho proroka. Ako si Elizeus prehodil to rúcho okolo svojho pleca, ako on musí byť tým pravým mužom. Eliáš ho pozoroval tam na poli, keď oral. Boh povedal, „To je ten muž. To je ten muž, ktorý môže nosiť to rúcho. To je ten muž, ktorý môže nosiť to rúcho. On môže zaujať tvoje miesto.“ Nech je požehnané Meno Pánovo.

⁶⁰ Ako Jeho oči, ktoré všetko vidia, sa pohybujú nad zemou a snažia sa nájsť nejakého človeka, ktorý bude nosiť to rúcho, o ktorom On hovoril. „Či môžete piť z toho kalicha, z ktorého Ja pijem? Či môžete byť pokrstení krstom, ktorým som Ja pokrstený? Vy môžete,“ On im povedal. Tak my dnes ako cirkev, si máme obliecť to Kristove rúcho, celú zbroj Kristovu, celý štít a pavézu a brnenie, aby sme mohli stáť bezvadní v tom dni. On hľadá časom testované pamätníky, aby mohol povedať, „Tam je môj sluha. Testoval som ho; Skúsil som ho; previedol som som cez to ako Jóba. On sa stále dokazuje na sto percent.“ Bože, buď nám milostivý, aby sme mohli vziať Boha za Jeho Slovo a byť časom testovanými pamätníkmi. Modlime sa.

⁶¹ Požehnaný Otče, ďakujeme Ti, najsvätejší Bože, zo samotnej hĺbky našich srdc za testovanie časom. Každá skúška, my sa ohľadne nich necítíme zle, Pane, ale sme Ti vdáční, že Tvoja milosť bola dostatočná, aby

nám pomohla ísť cez tieto veľké časy skúšok. Ako ten muž dnes večer, ako to rozochvelo to poslucháčstvo, keď on spomenul „Úžasná Milosť.“ A keď sme sa dostali do toho určitého verša, „Cez mnohé nebezpečenstvá, námahy a pasce, som už prešiel; bola to milosť, ktorá má bezpečne priviedla až potiaľto, to je milosť, ktorá ma vezme ďalej.“ Ó, to rozochvelo srdcia ľudí. Veríme, že to bolo v línii s tým posolstvom dnes večer, že to bolo testovanie časom. „Cez nebezpečenstvá, námahy a pasce.“ To malo pomôcť Kresťanovi, tomu, ktorý teraz skúma samého seba a vie, že on stál verne, skrze milosť Božiu. Malo to priniesť hanbu tým, ktorí majú pády a hore-a-dole a nestarajú sa a strácajú život, ó, Bože, dokonca žiadna jazva z boja, ktorá by ukázala boj...

Modlíme sa dnes večer, Pane, aby si posvätil cirkev Tvojou svätou Krvou a vyčistil všetky tie dutiny a všetky tie slabé miesta a všetky zlé závitý. Prejdi znovu cez ten stroj a preklep ich, Pane, a urob ich materiálom. Ó, večný a požehnaný Otče, vypočuj modlitbu Tvojho služobníka.

⁶² A zatiaľ čo máme sklonené naše hlavy, ak by tu dnes večer bola taká osoba, ktorá by cítila, že Boh ťa vo Svojom čase testovania nikdy nenašiel verného/nú, na mieste povinnosti... Keď povstávajú argumenty, alebo vľupneš rovno do nich a máš v nich účasť? Keď povstávajú hádky, keď ľahostajnosť, keď prichádzajú rozdiely v cirkvi, či sa postavíš na stranu s kultami a spolkami a takto ďalej? Či počúvaš na ohováranie na uliciach a naokolo na tých miestach? Ak si skutočne toho vinný, bol si prefúknuť diablovými vzduchovými bublinami. Poďme dnes večer naspäť do tej pece a buďme znovu pretavení a vyjdime von tak, že už nebudú v nás. Nech Boh na nás nareže závit a pripraví nás pre tento veľký most, aby bol vychvátený. Ak je tu taká osoba a chcela by byť spomenutá...

⁶³ Poviete, „Brat Branham, ako môžem vedieť, že tento nesmrteľný, večný pamätník bude stáť?“ Budem vám citovať Jeho Slovo podľa Jána 5:24. „Ten, kto čuje Moje Slovo (nie „chodí do mojej školy.“) Ten, kto čuje Moje Slovo a verí Tomu, ktorý Ma poslal, má večný život a nikdy nepríde na súd; ale prešiel zo smrti do Života.“

Či môžete počuť Jeho Slovo, ako vás volá dnes večer? Ak môžete a chcete byť spomenutí v modlitbe, zodvihli by ste svoju ruku, povedzte, „Brat Branham, len sa za mňa pomodli. Chcem byť tým správnym druhom materiálom, aby som vtedy, keď Kristus vyvádza Svoju cirkev, nebol...“ Nech ťa Boh žehná, pane. „Nebudem neistý ohľadne toho. On ma umiestni rovno do cirkvi.“ Nech ťa Boh žehná, mladý muž. No... Nech ťa Boh žehná, sestra. „Chcem byť...“ Nech ťa Boh žehná, brat. „Chcem byť tým

správnym druhom materiálu.“ Nech ťa Boh žehná, maličký, tam vzadu. Nech ťa Boh žehná tam, môj drahý brat. „Chcem byť nájdený ako skutočný materiál. Chcem byť schopný dať svedectvo o tej nádeji, ktorá leží vo mne, tá nádej.“ Nech ťa Boh žehná, sestra. To je dobré; to je správne.

⁶⁴ „Čo to spraví, brat Branham, ak zodvihnem svoje ruky?“ Ty si ma preniesol zo smrti do Života. To je to, čo ty robíš. Prelamuješ každý zákon gravitácie rovno tam. Vidíte, ak by si bol len voskovou figúrkou, ktorá tu sedí, nikdy by si nemohol zodvihnúť svoju ruku. Nemohol by si to urobiť. Ale to ide ukázať, že tam v tebe je duch, nejaký duch. A ten duch počul Ducha Božieho, ako hovorí ku tebe. A ten duch, ktorý je v tebe, urobil rozhodnutie. Tak to poráža vedu; to poráža gravitáciu; ide to hore a ukazuje to, že tam je duch, ak môžeš zodvihnúť svoju ruku. Ak by si bol mŕtvy, nemohol by si to urobiť.

Ale ty si prišiel do života. Niečo sa stalo. Ak nie si mŕtvy v hriechu a prestúpeniach a Boh ku tebe môže hovoriť a ty prijímaš život, dvíhaš svoju ruku. Vidíte, to ukazuje, že ten život urobil rozhodnutie. Prijal si Krista. Prešiel si zo smrti do Života, ak to tak mieniš.

⁶⁵ Nech je to tvojím úmyslom teraz, ako dvíhaš svoju ruku, hovoriac, „Bože, buď mi milostivý. Učín ma tým, čím by som mal byť, a ja Ti budem slúžiť po celý svoj život. Chcem byť v tom dni nájdený pripravený.“ Buď požehnaný, môj drahý brat tam vzadu. Nech ťa Boh žehná, mladý človek. Nech ťa Boh žehná tam, br... Nech je Boh s tebou. Boh ťa žehnaj, drahá. V poriadku, niekto ďalší? Nech ťa Boh tu žehná, brat Roy, a nech je Pán s tebou, áno. „Pane, nájdi ma hodného. Nájdi ma hodného.“ Nech ťa Boh žehná, môj brat, tam vzadu. Boh vás istotne vidí. Buďte radi. Chce byť niekto ďalší spomenutý v modlitbe, práve teraz, „Učín ma...“ V poriadku, skloňme...

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2013.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí